

TANT DE GUST...

SENYOR FABRA

M. CARME BERNAL I CARME RUBIO

IL·LUSTRACIONS: JORDI ZALDÍVAR

Publicacions de l'Abadia de Montserrat

Aquest llibre ha estat pensat, produït i confeccionat a Catalunya.
Fent-ho així, promovem els nostres autors, ajudem a crear i mantenir llocs de treball a les nostres
indústries gràfiques i estalviem transports i les consegüents emissions de CO²

Aquesta obra ha estat publicada amb un ajut de la Direcció General
de Política Lingüística del Departament de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

Primera edició, gener de 2018

© M. Carme Bernal Creus i Carme Rubio Larramona, 2018, per al text

© Jordi Zaldívar Comenges, 2018, per als dibuixos

Lectura fàcil. Aquest logo identifica els materials elaborats
d'acord amb la normativa internacional de l'IFLA
(International Federation of Library Associations and Institutions),
adreçats a col·lectius amb dificultats lectores i de comprensió.

Direcció artística: Montse Ginesta

Disseny de la col·lecció: Jordi Avià

La propietat d'aquesta edició és de Publicacions de l'Abadia de Montserrat,

Ausiàs Marc, 92-98 - 08013 Barcelona

ISBN: 978-84-9883-953-1

Dipòsit legal: B.18-2018

Gràfiques 92, SA - Av. Can Sucarrats, 91

08191 Rubí

Fotografies: Arxiu Serra d'Or

TANT DE GUST DE CONÈIXER-LO, SENYOR POMPEU FABRA

A tot el territori de parla catalana hi ha carrers, places, escoles, instituts, i fins i tot una universitat, que duen el nom de «Pompeu Fabra», una figura excepcional de la nostra cultura.

Pompeu Fabra va dedicar la seva vida a modernitzar la llengua catalana. Volia que fos una llengua ben estructurada, útil a la societat i vàlida per a tots els parlants. Tal com va dir Josep Pla:

«Fabra ha estat el català més important del nostre temps perquè és l'únic ciutadà d'aquest país, en aquesta època, que, havent-se proposat d'obtenir una determinada finalitat pública i general, ho aconseguí...»

Pompeu Fabra, un home de tarannà tranquil,
es va centrar en l'estudi i el treball
sobre la llengua catalana.

Per això, quan Josep Miracle li va demanar permís
per fer-li la biografia, ell li va contestar:

«Si la vol fer, faci-la; però li adverteixo
que no podrà dir res de mi, perquè sóc un home gris
sense relleus, sense biografia»

Pompeu Fabra és conegut arreu com la persona
que, amb la seva tasca incansable,
va establir la normativa moderna de la nostra llengua.

L'obra de Fabra té un doble valor:
haver estructurat la llengua catalana
i haver aconseguit que tota la societat
acceptés la seva reforma lingüística.

Et convidem, lector, a aproximar-te
a una figura cabdal de la nostra cultura.
A conèixer qui va ser Pompeu Fabra,
en què va consistir el seu treball
i quina és l'empremta que va deixar.

MARIA CARME BERNAL I CARME RUBIO

Pompeu Fabra va formar part de l'IEC, el 1911,
com a membre de la Secció Filològica.

Es començava a veure
que la reforma de la llengua
era una tasca urgent.

Prat de la Riba va decidir també crear
una càtedra de Llengua Catalana.

I va cridar Pompeu Fabra perquè la dirigís.

Aquest fet va permetre que, el 1912,

ell i la seva família tornessin a Catalunya.

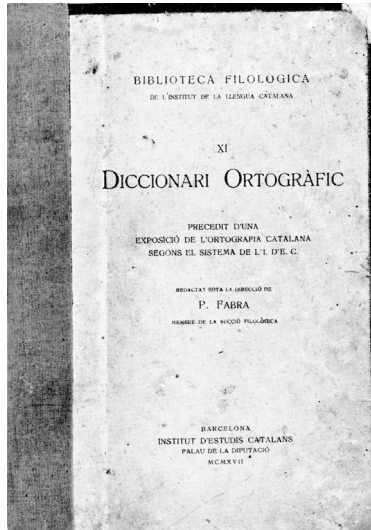
Es van instal·lar a Badalona.

Mentre Fabra treballava intensament a la càtedra,
també va dirigir les Oficines Lexicogràfiques.

Aquest centre, creat el 1912,

estava format per un equip de lingüistes

que volia establir tot el lèxic de la llengua.

Portada de la primera edició del *Diccionari Ortogràfic*.

Gabinet de treball de Fabra.
Saleta de la primera reunió de l'Institut.

«POMPEU FABRA, EXCURSIONISTA» DE JOSEP BARBERÀ (FRAGMENT)

Fou un gran excursionista,
dialèctic més que contemplatiu.

Estudiava la nostra parla
i així adquiria coneixements propis
relacionats amb l'idioma.

Estimava molt el país i el paisatge,
que conegué prou en les excursions
generalment no gaire complicades.
Havia recorregut moltes vegades
els meravellosos entorns de Barcelona
i també podem esmentar
una anada a l'illa de Buda,
en què es meravellà del paisatge de l'Ebre.

Prengué part en molts campaments de Catalunya
i, per la seva presència constant als campaments
d'estiu pirinencs,
aquests foren nomenats «Campaments Fabra».

dialèctic més que contemplatiu: que li agradava conversar sobre el paisatge més que observar-lo.

Pel que fa a les ascensions,
per les notícies que en tenim,
ens sembla que el pui de Linya,
de 2.869 metres d'altitud,
és la cota màxima que va arribar a assolir.

Índex

Tant de gust de conèixer-lo, senyor Fabra	5
Notes per a una biografia	7
Textos.....	27
«Pompeu Fabra, excursionista» de Josep Barberà	29
Després de llegir «Pompeu Fabra, excursionista»	31
«Pompeu Fabra, esportista», de Pompeu Fabra	34
Després de llegir «Pompeu Fabra, esportista»	37
Abans de llegir <i>La Intrusa</i> , de Maeterlinck	38
<i>La Intrusa</i> , de Maeterlinck	40
«Pompeu Fabra», de Josep Pla	41
Després de llegir «Pompeu Fabra»	43
Pompeu Fabra i el neguit de l'ortografia	44
«Cartes de Pompeu Fabra des de l'exili»	47
Després de llegir «Cartes de Pompeu Fabra des de l'exili» ..	50
Pompeu Fabra, algunes obres imprescindibles	53
Bibliografia	57